

DR. JUGOVICS LAJOS EMLÉKEZETE

SZEBÉNYI LAJOS

Dr. Jugovics Lajos
1887—1975

1975. dec. 14-én elhunyt 88 éves korában DR. JUGOVICS LAJOS, aki intézetünk több mint 100 éves történetében a legmagasabb kort érte meg aktív dolgozóként. 82 éves korában vonult nyugdíjba, de szinte életének utolsó napjáig folytatta szakmai tevékenységét. Egy életen át művelte a közettant és tudományos eredményeit sikeresen állította a gyakorlat szolgálatába, elsősor-

ban a kőbányászat korszerűsítésére, fejlesztésére. Ő adta meg a földtani alapot ahhoz, hogy az olyan új, nagy kapacitású korszerű kőbányáink megindulhassanak, mint az uzsai, halápi bazaltbányák; a tállyai, nógrádkövesdi, tarcali, reeski andezitbányák. A kőbányák telepítésénél sohasem feledkezett meg természeti szépségeink és ritkaságaink védelméről. JUGOVICS LAJOS emlékéét örökké fogja hirdetni a Badaacsony gyönyörű bazaltkúpja, melynek megmentésében elvitathatatlan és nagy érdemei vannak.

JUGOVICS LAJOS 1887. december 17-én született Budapesten. Középiskoláit a budapesti Fasori Gimnáziumban végezte. A Budapesti Tudományegyetem Bölcsészeti Karán kémia — természetrajz — földrajzból szerzett tanári diplomát, majd 1912-ben doktorált ásványtan és kőzettan szaktárgyakból.

1910 — 1911-ben egyetemi hallgató korában a Nemzeti Múzeum Ásvány-Őslénytárában dolgozott szakgyakornokként. 1911-től a Budapesti Tudományegyetem Ásvány-Kőzettani intézetében tanársegéd, majd adjunktus. 1919-ben a budapesti Polgári-iskolai Tanárképző Főiskola rendes tanárává nevezik ki, az Ásványtan-Vegytan tanszék élére. 1928-ig a budapesti Erzsébet Nőiskola Tanárképző Főiskoláján működött, majd 1932-ig a Szegedre áttelepített Tanárképző Főiskolán. Négyéves minisztériumi szolgálat után 1936-ban mint beosztott főiskolai tanár, majd később mint c. rk. egyetemi tanár a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdasággeológiai Tanszékén ismét oktatói tevékenységet folytatott.

Az egyetem átszervezése után 1948-ban másfél évig a Budapesti Tudományegyetem Földtani Intézetében működött.

A Magyar Állami Földtani Intézetben kora ifjúságától kezdve dolgozott külső munkatársként a nyári térképezési munkákban. 1950 februárjában az Intézet tényleges állományába lépett, mint tudományos munkatárs, majd tudományos főmunkatárssá nevezték ki. Tudományos társaságok munkájában tevékenyen vett részt, a Magyarhoni Földtani Társulat tiszteletbeli tagjává választotta.

JUGOVICS LAJOS kutatói munkáját az alaposág, pontosság és megbízhatóság jellemezte. Tudományos eredményeiről száznál több szakcikkben számolt be. Kedvelte és pártolta az ifjúságot, hosszú tanári pályája alatt kiváló pedagógiai képességéről tett tanúságot. Az Intézet dolgozói és szaktársai nagy részvétel bűcsúztatták a csendes monori temetőben.

TO THE MEMORY OF DR. LAJOS JUGOVICS

by

L. SZE BÉNYI

Our Hungarian Geological Institute is sad to report the death on 14 December 1975 of L. JUGOVICS at the age of 88. He was the oldest active collaborator of the Institute in its more than hundred-year-long history. He worked next to his last day, though having officially retired at 82. All his life was devoted to petrography, and with his scientific work of practical orientation, he achieved an appreciable development, first of all, in the national stone quarry industry. The opening of a series of new open pit mines, such as the basalt quarries at Uzsai and Haláp, moreover the andesite mines of Tállya,

Nógrádkövesd, Tarcal and Reesk, was based on his founding geological reports. Throughout his life of geologist he never failed to do his best in protecting irreplaceable riches of nature. The beautiful basalt cone of Badacsony (Lake Balaton), protected from destruction owing in a good part to him, will remind generations of L. JUGOVICS.

L. JUGOVICS was born on 17 December 1887 and brought up in Budapest and he was sent to the Fásor Secondary School of the same town. He studied at the University of Budapest, Faculty of Arts, and took his degree as teacher of chemistry, biology and geography. His doctor's degree from mineralogy and petrography was taken in 1912.

Still studying at the University, he was a probationer to the Department for Mineralogy and Palaeontology of the Hungarian National Museum. Starting from 1911 he was assistant and then first assistant at the University of Budapest (Department of Mineralogy and Petrography). In 1919 he became professor, head of the Department of Mineralogy and Chemistry at the Higher Elementary School Teacher's Training College in Budapest. Later, and up to 1928 he gave lectures at the Teacher's Training College of the Elisabeth Women's Education School and then at the Teacher's Training Highschool functioning at that time at Szeged. During four years he was attached to a Ministry, then he moved to the Palatine Joseph Technical and Economical University (Budapest) to continue his educational work as joined with the Department of Economic Geology.

After the reorganization in 1948 of the University, L. JUGOVICS spent one and a half year at the Budapest University's Geological Department.

In early days of his youth he was contracted for part-time occupation in summer field survey work on the pay-roll of the Hungarian Geological Institute. In February 1950 he took charge of a full-time job on the staff of this Institute, to work first as research associate and later as senior scientist. He was recognized as promoter in the scientific work of various Societies, holding also an "h.c." membership of the Hungarian Geological Society.

L. JUGOVICS had the reputation of being competent, correct and thus reliable in his work. He reported on his scientific results in more than a hundred of publications. He was a friend and benefactor of the youth, having been gifted with an outstanding pedagogical ability attested to by his long educational career. Full of compassion, his colleagues and fellow-scientists of the Hungarian Geological Institute escorted him to his final resting place in the quiet graveyard at Monor.

